

Η αστροφωτογράφιση είναι ένα είδος άγνωστο σχετικά στην περιοχή μας. Πολλοί ερασιτέχνες αστρονόμοι στις εξορμήσεις τους φωτογραφίζουν φάσεις του έναστρου ουρανού. Πολλές φορές επιχειρούν να συνδέσουν τον έναστρο ουρανό με μνημεία ιστορικής σημασίας. Ένα από αυτά είναι το γεφύρι της Αρτοτίβας στον ποταμό Εύηνο από τον ερασιτέχνη αστρονόμο Άγγελο Μακρή που δημοσιεύτηκε στην σελίδα του fb της [Αστρονομικής και Αστροφυσικής Εταιρείας Δυτικής Ελλάδος](#). Ο ίδιος διηγείται χαρακτηριστικά:

Νυκτόβια ζωή

“Γεφύρι Αρτοτίβας (600 ετών, Εύηνος ποταμός)”

Την περασμένη εβδομάδα πέρασα δύο νύκτες σε μια χαράδρα του Ευήνου, για να αστροφωτογραφίσω το τοπίο καθώς και το γεφύρι της Αρτοτίβας. Το γεφύρι αυτό είναι το παλαιότερο που σώζεται στον Εύηνο, και χρονολογείται περίπου στο 1400 μχ.

Το πρώτο βράδυ που έφτασα στο σημείο, ο ουρανός ήταν κλειστός από σύννεφα και ξεκίνησε μάλιστα να βρέχει με το που κατέβηκα από το αμάξι.

Έκατσα λοιπόν έξω με το αδιάβροχο, στις όχθες του ποταμού και απολάμβανα τις μυρωδιές και τους ήχους.

Ξαφνικά μια μεγαλούτσικη κουκουβάγια πέταξε από πάνω μου και έκατσε στην κορυφή ενός δέντρου, κάτω από το οποίο είχα παρκάρει

Η κουκουβάγια δεν έδειχνε να φοβάται την παρουσία μου και μετά από λίγο πέταξε στην απέναντι όχθη.

Ύστερα από λίγο ο καιρός άνοιξε και έβγαλα τρίποδο και κάμερα για να ξεκινήσω. Όπως είχα στήσει το τρίποδο πολύ κοντά στο νερό, ένας κάβουρας ήρθε και άραξε δίπλα

Λίγο αργότερα, ολομόναχος μέσα στο σκοτάδι, βλέπω δυο μάτια να λαμπυρίζουν πάνω στο γεφύρι, και ανάβω το φακό προς τα εκεί.

Κάτι κινείται προς τα παρακείμενα βράχια και το χάνω από τα μάτια μου.

Τα μάτια επανεμφανίζονται σε λίγο πίσω μου, και διακρίνω έναν ασβό να με κοιτάζει ήρεμος!

Με πλησιάζει στα 3 μέτρα περίπου και εξαφανίζεται πάλι πάνω στα βράχια.

Αφού ολοκλήρωσα τις λήψεις, στην επιστροφή για Αγρίνιο είδα μια πανέμορφη αλεπού.

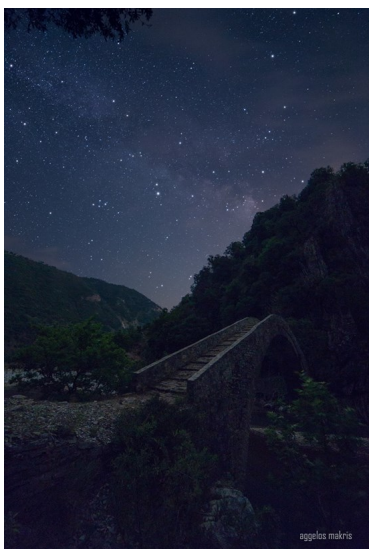
Το επόμενο βράδυ, επισκέφτηκα πάλι το ίδιο μέρος, αυτή τη φορά με τη συντροφιά ενός φίλου.

Ξεκινήσαμε γύρω στις 9.30 από το Αγρίνιο, και στο δρόμο πηγαίνοντας, είδαμε έναν μεγάλο λαγό να τρέχει μπροστά μας για 30-40 μέτρα χωρίς να αποφασίζει να χαθεί στους θάμνους. Λίγο πριν, είχαμε συναντήσει δυο σκαντζόχοιρους, και αφού ολοκληρώσαμε τις λήψεις και επιστέψαμε ξημερώματα σπίτια μας, είδαμε και μια νυφίτσα να χάνεται στους θάμνους.

Η φύση και η ζωή λοιπόν, οργιάζει τη νύκτα, και είναι πραγματικό θέαμα για όποιον αποφασίζει να τη χαρεί!

Αυτή είναι μια από τις αστροφωτογραφίες του γεφυριού!

Πηγή: [Aggelos Makris Nightscapes](#)

www.agrinionews.